

8 / LEDEN 2023

ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE

Ž

A

K

O

ŽAKO **školní časopis ZŠ Šlapanice**

Vychází od 1. dubna 2020.
Tištěná verze do každé třídy zdarma.
Digitální verze volně na
www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice
Masarykovo nám. 1594/16
664 51 Šlapanice
E-mail: zako.redakce@zsslapanice.cz

Naše škola: Filip Sed'a
Vojtěch Vymazal
Sport: Kryštof Nesvadba
Šimon Petráš
Marek Novotný
Exkurze: 8. F
Irena Floriánová
Recenze: Jan Matýšek
Expedice: Filip Petřík
Rozhovor: Šarlota Burianová
Duel: Vítek Vyšinka
Čtení: Marie Buchtová
Hřiště: Marie Buchtová
Šarlota Burianová
Ilustrace: Eva Štěpánková
Karolína Schwecová
Ema Kyasová
Korektury: Viktor Merta
Grafika: Roman Fuksa
Pedagogický
dozor: Roman Fuksa
Viktor Merta
Filip Petřík

Naše škola

Delegace z ciziny..... 1

Rozhovor

Je to srdeční záležitost..... 3

Sport

Po schodech, po schodech..... 6

Exkurze

Náš den 8

Duel

Zeměpis versus přírodopis..... 10

Expedice za mě100

Přírodní památka Horka..... 12

Čtení

Planeta Nabe 4..... 14

Knihy

Kouzlo stárnutí..... 16

Naše redakce

Gepard, nebo gazela..... 17

Hřiště

Neposlušnost se nevyplácí..... 20

DELEGACE Z CIZINY

Jedná se o projekt Erasmu+ Math4you@4me, který organizuje Evropská unie pro rozvoj anglického jazyka a matematických schopností u mládeže. Tohoto projektu se zúčastnila spousta žáků ze Základní školy Šlapanice. ZŠ Šlapanice je domluvena se školami v Chorvatsku a Polsku, kde se již zájezdy s českými žáky uskutečnily.

Dne 16. října k nám do školy přijelo šest studentů z Polska a šest studentů z Chorvatska, kteří byli doprovázeni svými učiteli. Studenti z Polska chodí na školu ve vesnici Szlembark, ze které je pěkný výhled na Tatry. Chorvatští studenti studují na škole ve vesnici Barilović, kterou protéká řeka Korana.

Polish partner school is in village Szlembark in southern Poland near the Tatra mountains. Szlembark is near the bigger town Nowy Targ. This school was founded in 1890.

Croatian partner school in Barilović is located near the larger town Karlovac. This school was founded in 1912. Under this school there flows the river Korana and there is a castle ruin nearby.

Měli svůj vlastní program, ale vyčlenili si čas i pro besedu se školním časopisem Žako.

Když jsme se sešli, tak se děti rozkoukávaly po okolí a spíše se snažily být nenápadnými, zjevně si vybrala svoji daň i téma. Na začátek rozhovoru jsme zvolili jednodušší otázky, například **Umíte něco říct česky?** Jednohlasně nám odpověděli: „ANO!“ Také byl vidět stud a někdy problémy s jazykovou bariérou, ale naštěstí jim jejich učitelky pro jistotu vše přeložily. U prvních otázek se děti vůbec nezapojovaly. Čím dále jsme se dostávali, tím více začali spolupracovat i žáci, nejprve jen jednohlasně odpovídali, ale později už se všichni rozmluvili. Když jsme se dostali k otázce **Které místo v České republice se vám zatím líbí nejvíce?**, skoro všichni odpověděli, že se jim nejvíce líbil pražský orloj, až na jednu dívku, které se líbil nejvíce Karlův most. Nakonec se všichni kromě Čechů (Moraváků) shodli, že je hezčí Praha než Brno 😊. Jelikož je tento projekt zaměřen i na zábavnou matematiku, padla otázka **Která matematická hra vás bavila nejvíce?**, na kterou nám odpověděli, že je nejvíce bavila matematická hra v restauraci.

Po těchto zajímavých odpovědích přišel čas na volnou debatu.

Ihned se karta obrátila a paní učitelky z projektu se nás a českých studentů, kteří byli na výletu v cizině, začaly ptát na různé otázky. Těch, kteří byli z Česka na jiném pobytu, se ptaly na hodnocení výletu, na kterém byli, na tuto otázku většina odpověděla 10/10. Po chvíli se začali ptát i žáci, kteří otázky směřovali spíše na děti než na učitele.

Když skončila debata, hosté se vrátili ke svému vlastnímu programu. Při něm se redaktoři více seznámili se zahraničními studenty. Byla to velmi zajímavá a zábavná zkušenost, která nás všechny spoustu věcí naučila.

Jak se připravuje zahraniční návštěva a výjezd do zahraničí

Ptali jsme se paní učitelky Kateřiny Husičkové, která se starala o hladký průběh vzájemných návštěv v rámci projektu **Math4you@4me** za naší školu.

Co podle vás bylo nejtěžší na organizaci výjezdu?

Pro organizaci našeho výjezdu do zahraničí je vždy potřeba zajistit dopravu a ubytování, vyřídit dokumentaci a komunikovat s účastníky výjezdu. Nevím, co je nejtěžší, ale mám vždy radost, když se vše podaří. Když přijely partnerské školy k nám, bylo třeba vše sladit a zařídit tak, aby bylo o naše hosty dobře postaráno.

Jak dlouho jste zhruba připravovali výjezd?

Na výjezdy do zahraničí se připravujeme i několik měsíců.

Co si myslíte, že se vám na celém výjezdu povedlo nejvíce?

Na výjezdech se mi líbí poznávání jiných kultur, komunikace s novými lidmi a získávání zkušeností.

Co se podle vás povedlo na výjezdu nejméně?

Každý výjezd měl své kouzlo, líbily se mi všechny výjezdy.

Který z výjezdů, kterých jste se účastnila, se vám líbil nejvíce?

Účastnila jsem se výjezdů do Chorvatska i Polska. Obě mobility byly partnerskými školami skvěle připravené a naplánované, školy pro nás měly úžasný program plný zážitků, poznávání, učení i komunikace v angličtině.

Čeština

Dobrý den.

Jak se máš?

Dobrou chuť.

Jak se jmenuješ?

Kolik ti je let?

Polština

Dobry dzień.

Jak się masz?

Smacznego.

Jak masz na imię?

Ile masz lat?

Chorvatština

Dobar dan.

Kako si?

Uživajte u jelu.

Kako se zoveš?

Koliko si star?

JE TO SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST

Tentokrát jsem si připravila rozhovor s městským strážníkem Janem Špičákem, který byl velice vlídný a v klidu se mnou rozhovor udělal. Rozhodla jsem se pro toto téma kvůli tomu, že hodně lidí vnímá policisty jako lidi, kteří dávají pokuty a nasazují botičky, chtěla jsem, abyste zjistili, že práce policie je mnohem složitější a náročnější.

Mohl byste se ve zkratce představit?

Moje jméno je Honza, je mi 32 let. Co se otázky k mému osobnímu životu týče, jsem zastáncem určité anonymity a nerad sděluji osobní informace ze svého soukromého života, neboť v rámci policejního života je určitá anonymita přínosnější nežli zbytečná otevřenost.

Jak dlouho pracujete u policie?

U policie začínám pracovat devátým rokem. Toto povolání mám relativně rád, neboť je to pro mě taková srdeční záležitost.

Jaká je vaše hodnost?

Městská policie nemá hodnosti, jako jsou třeba u Policie České republiky. Co se hodnostního označení týče, v rámci městské policie je to trochu složitější. Dle našeho stěžejního zákona o obecní policii máme oficiálně jenom jednu hodnost, a to „strážník“. Nicméně i naše policie má svá hodnostní označení, která ale určují spíše odpracované roky a jednotlivé zařazení. Zákon o obecní policii navíc obsahuje pojem „pověřený strážník“, což sice není hodnost jako taková, ale pouze označení vedoucího strážníka, který byl zastupitelstvem města nebo obce pověřen k vedení policie. Dále máme civilní zaměstnance nebo zaměstnance, kteří se teprve školí na budoucího strážníka.

Co se tvé otázky týče, má hodnost je strážník-podpraporčík, avšak v tuto chvíli mi chybí rok do toho, abych dosáhl dle nejnovějšího označení hodnosti strážník-praporčík.

Kolik obcí spadá pod váš okrsek?

Do naší kompetence, kde můžeme vykonávat činnost strážníka, spadá hlavně město Šlapanice s městskou částí Bedřichovice. Dále v rámci sjednaných veřejnoprávních smluv máme pod sebou ještě osm

obcí, které jsou pod naším patronátem, plus teď budou nejspíše přibývat ještě další dvě, Sokolnice a Moravany. Nicméně, abych odpověděl na tvou otázku, v tuto chvíli vykonáváme naši činnost ve Šlapanicích, Bedřichovicích, Blažovicích, Hostěnicích, Jiřkovicích, Mokré-Horákově, Podolí u Brna, Ponětovicích, Pozořicích a v obci Telnice.

Kolik má vaše stanice členů?

V současné době je tu v přímém výkonu šest strážníků, dvě strážnice a čtyři strážníci, co se personálního určení týče, máme jednoho velitele a pět strážníků.

Mohu se zeptat na váš profesní život předtím, než jste nastoupil k policii?

Dá se říci, že prakticky hned po škole jsem nastoupil k policii. Takže jsem u ní skoro celý svůj dosavadní profesní život, až na těch pár chvil, které si prožívá asi každý mladý člověk, který vyjde ze školy a neví, co chce dělat. Pokud tedy dotčný ví, co chce v životě dělat, a má v hlavě spořádané myšlenky, má vyhráno. Nicméně já jsem spíše patřil k té většině, která neví, co by ráda v životě dělala. Jsem vyučený stavař, konkrétněji stavební technik pozemního stavitelství, a vyšel jsem ze školy, když byla zrovna ve stavebnictví krize a já se ve svém oboru nemohl uchytit, proto jsem zkoušel různé firmy a profese, nakonec jsem zakotvil u městské policie, kde jsem dodnes.

Proč jste se rozhodl pracovat u policie?

Máme to v rodině – ať už jde o službu v armádě nebo službu u policie či ve zdravotnictví. Když to řeknu hodně jednoduše, tuto práci, práci u městské

policie, jsem si vybral, protože jde relativně srovnat s prací obvodního oddělení Policie ČR. Je to práce, u které se člověk naučí spoustu věcí a dostane se do situací, v nichž se jen tak neocitne, a která mu do života přinese velmi mnoho nových zážitků a poznatků. Kdo to nezkusí, v životě jistě přijde o hodně zajímavých zážitků.

Co máte na svojí práci rád a co vám na ní naopak vadí?

Prakticky mi nevadí nic. Nicméně vždy se něco najde a nejtěžší práce je s lidmi, a to nejenom u policie, jakýkoliv obor, kde se dělá s lidmi, je těžší, než by se mohlo zdát. Avšak osobně, tak nějak občasně studuji i psychologii, takže mě nevyvádí z míry, když se někdo v daný okamžik třeba chová neurvale nebo nedůstojně. Takže odpověď na tvou otázku, co mi na práci vadí nejvíce, je chování, které je asi nejhorší stránkou naší práce, avšak dospěl jsem už do takového stadia, kdy zvládnou svoje emoce ovládnout. Přiznávám, že ne vždy se to podaří, protože jsme jenom lidi, nejsme stroje, a i těm nejlepším dokážou ujet nervy, ale jak říkám, snažíme se to vždycky všichni nějak zvládat.

A naopak, co mě na práci baví, je celkem paradox, protože to, co mě baví, je právě práce s lidmi. Také mám rád adrenalin, takže mě baví nově vzniklé adrenalinové zážitky. Mám za sebou praxi u velkých městských policií jak na severu Čech, tak na jihu Moravy, obě dvě oblasti, Děčín a Břeclav, jsou místa, kde je kriminality poměrně hodně a díky tamnímu rozložení obyvatelstva je i docela častá. Takže adrenalinových zážitků bylo v práci hodně, což bylo a je to, co mě na tom baví nejvíce - že nikdy nevíš, k čemu přesně jedeš, co tě tam čeká a co budeš ve skutečnosti řešit a jak dané oznámení dopadne.

Vzpomenete si na první případ, který jste řešil, nebo na první pokutu, kterou jste udělil?

Na pokutu si nevzpomenu, byť bych se snažil sebevíc... je to už skoro 9 let. Nejsem úplně typ člověka, který by se viděl v rozdávání pokut. Neříkám, že je to špatná záležitost nebo že ten, kdo ty pokuty uloží, je špatný, to rozhodně není. Je to součást naší práce a je to jeden ze způsobů, kterým se daný přestupek řeší. Bohužel v dnešní době je to možná i jediný způsob, jak některé lidi napravit tak, aby se chovali v rámci nastavených pravidel společnosti. Podle mých zkušeností lidi hřeší na to, že mnozí policisté jsou slušní, přespříliš empaticí,

mírní a snaží se s nimi jednat tak, aby jim třeba zbytečně neztěžovali jejich životní situaci, protože chybu může udělat kdokoli, sám jich dělám spousty a dělat ještě v životě budu a není potřeba někoho hned za nějakou menší chybu trestat. Nicméně jsou lidi, kterým můžete promlouvat do duše třeba půl roku a stejně budou jednat tak, jak jednají, a tam asi jiná možnost než pokuta nepřichází v úvahu. Proto nikoho neodsuzuji za to, když uloží pokutu, kolikrát to i doporučuji.

Svůj první zákrok si naopak pamatuji a myslím, že si ho budu pamatovat celý život, byla to záchrana lidského života. Dávali jsme první pomoc paní, která byla bez domova a po konzumaci většího množství alkoholu dostala epileptický záchvat, byla to epileptička, která svou nemoc nikterak neléčila. Mou, naší povinností v tu chvíli bylo jí poskytnout první pomoc, zabránit tomu, aby jí nezapadl jazyk, aby nedošlo k nějakým dalším zdravotním komplikacím, a přivolat záchrannou službu. Jelikož byla doba, kdy se omezovaly výdaje na zdravotní systém, tak jsme měli jednu jedinou sanitku dostupnou na 80 000 obyvatel, takže to trvalo dvě hodiny, než k nám sanitka došla.

Setkal jste se někdy s nějakými úsměvnými extrémy či nějakými bizarnostmi?

Vzpomínám si, že nám volali ohledně pokálení bysty, kterou pokáleli holubi, tak ať to s nimi vyřešíme. Takto, holub není za protiprávní jednání nikterak odpovědný, takže tam bohužel, byť jsme je viděli na vlastní oči, viník nebyl dopaden a ani potrestán.

Je něco, co vám ve Šlapanicích vaši práci ztěžuje nebo komplikuje?

Tou komplikací je finanční podhodnocení strážníků, nicméně je to dost ošemetné téma, které nezávisí čistě jenom na nás, závisí to na městu a jeho možnostech, a to má taktéž svá omezení, do kterých bohužel, nebo možná bohudík, nevidím, a proto bych tohle téma asi nechal uzavřené.

Jaké dopravní prostředky máte k dispozici?

V tuto chvíli máme k dispozici dva dopravní prostředky, a to Škodu Octavii a Dacii Duster.

Máte ve Šlapanicích na starosti i nějaký kamerový systém, který má chránit občany?

Máme. Také máme pod patronátem několik kamerových systémů, které nejsou ve vlastnictví Šlapanic, takže jsme jejich takzvaní správci, a to v obcích Mokrá-Horákov, Podolí a Pozoří.

Jak často máte výjezdy a jak takový výjezd vypadá?

Když porovnám oznámení a výjezdy se statutárními městy, jako je třeba Děčín, tak je výjezdů méně. Ovšem poslední dobou se nám sem stahují lidé, které my označujeme jako „závadové osoby“, které můžeme nazvat naším denním chlebem, takže v tuhle chvíli těch výjezdů je poměrně obстойné množství, ale není jich třeba 20-30 za den.

Jak takový výjezd vypadá? To záleží na situaci. Záleží na tom, kdo zavolá a o co se jedná. Když někdo zavolá s tím, že je v nesnázích, protože mu zapadly klíče do kanálu, zhodnotíme-li, že výjezd není potřeba, seženeme mu kontakty a na dálku mu pomůžeme. Pokud je potřeba osobního kontaktu, vyjíždí se nebo se jde na přijaté oznámení v co nejkratším čase, záleží podle dosahu. Když to bude někde za humny, kde je dojezd na 100 metrů, jdeme pěšky, protože je potřeba myslet i ekonomicky. Pokud je potřeba i vozidlo, vyjíždí se normálně, jako jezdí každý řidič, který se účastní provozu na pozemních komunikacích. Pokud hrozí prodlení, dochází k napadení druhé osoby nebo rvačce, vyjíždíme za pomoci majáků a výstražného zvukového zařízení.

Jak často řešíte něco se školou?

Se školou se obvykle řeší preventivní věci, například když škola požádá městskou policii o účast na nějaké akci, většinou vyhovíme, pokud do toho samozřejmě nevstoupí nějaká záležitost, která má větší váhu. Jinak jestli máš na mysli nějaké jednání ve školách, jsou naši školáci ve Šlapanicích naštěstí slušní a nedochází ke rvačkám, krádežím, k výskytu nebo nálezu drog. Co se těchto výjezdů týče, těch je naštěstí minimum.

Jaká je nejčastější kriminalita u mládeže ve Šlapanicích a jak se řeší?

Řešíme ji podle platného zákona a dle nastalé situace, to je asi nejpresnější odpověď na otázku. Nejčastější je jízda na koloběžkách, kdy mladí jezdí neosvětlení na pozemní komunikaci a jezdí způsobem, který pro ně není zrovna bezpečný. Byť by to mohl být alkohol, avšak ten to právě moc není. Nicméně v nedávné době jsme řešili několik případů vandalismu s tím, že někteří pachatelé byli již dopadeni a jsou řešeni. Naposledy jsme řešili poškozování cizí věci, vyvracení dopravního značení, ulomený žebřík na karavanu a polévání odstavených vozidel neznámou tekutinou.

Vím, že dříve se řešilo dost případů neukázněné jízdy na koloběžkách. Změnilo se něco? Co byste koloběžkářům doporučil?

No, máme tady nepočítelné jedince, kteří jsou denní chleba, konkrétně tito jedinci na mě mají zrovna smůlu. Nicméně pár případů jízdy na koloběžkách jsme tady řešili přednedávnem, skupinku čtyř mladých kluků kolem 12 let. Přesto si myslím, že se tento malý nešvar posunul k lepšimu. Nikoho jízdou neohrožovali ani neomezovali, ale jízdou samotnou tvořili rámus, což se nelíbilo lidem v okolí. Náprava tam byla a musím uznat, že ta náprava tam drží.

Jak často se podílíte na prevenci rizikového jednání mládeže?

Tak často, jak nás osloví, a zároveň i preventivně naší denní činností. Například posledně nás oslovila Základní škola z Pozořic a Mateřská škola v Podolí, kde jsme prováděli prezentaci městské policie takovým způsobem, že jsme jim představili svoje vozidlo, konkrétně já jsem jim představoval výstroj strážníka Městské policie Šlapanice. Potom jsme jim umožnili zkusit si v rámci možností a v rámci bezpečnostních opatření, jak tato výstroj vlastně vypadá a jak se s takovou výstrojí a s některými donucovacími prostředky zachází.

V jakých situacích se mohou děti na policii obrátit?

Takto, děti se na nás obracely například kvůli domácímu násilí, ztrátě, zdravotním komplikacím, násilí mezi spolužáky, krádežím atd... Naše děti ve Šlapanicích a vlastně i ve všech celcích, které máme pod správou, se na nás můžou obrátit přes linku Městské policie Šlapanice. U dětí je to složitější, protože dítě je z pozice společnosti zranitelnější a ani nemá tolik životních zkušeností, takže třeba neví, jak v daný okamžik zareagovat. Klasicky tedy – pokud je v nebezpečí ohrožení života či zdraví, ať určitě okamžitě zavolá, buď na naši linku 602 309 238 nebo na tísňovou linku 158. Pojmu-li to obecně, když se dítě bude cítit ohroženo, nikdo jej nebude trestat za to, že si zavolalo o pomoc. Naše služba je pro lidi, my jsme zde pro lidi, kteří potřebují pomoc, tím pádem bych se nebál tuto možnost využít. Samozřejmě vždy je na každém, aby se řádně rozmyslel, zda je možno tuto pomoc využít, aby nedošlo ke zneužití linky.

Děkuji za rozhovor.

PO SCHODECH, PO SCHODECH...

Také letos se uskutečnila soutěž, která se nazývá Šlapanické schody. V názvu je napsáno „šlapanické“, ale v realitě, jak určitě všichni víte, se soutěž koná pro žáky všech tříd. 11. ročník Šlapanických schodů se odehrál v pátek 30. 9., mnoho soutěžících akci nepodcenilo a pilně se na ni připravilo. Letos se zúčastnilo 119 soutěžících, ale tohle číslo se ani zdaleka nemůže vyrovnat rekordu z roku 2019. Závodník v roce 2022 při vybíhání schodů musel uběhnout 89 schodů. Závod neběželi jenom žáci, ale i učitelé.

S naším týmem z redakce Žaka jsme se vydali na tuto akci vyzpovídat pár sportovců, kteří se závodů účastnili. A jako první jsme se zeptali pana učitele Petra Fruhwirta, hlavního pořadatele, na pár otázek o historii soutěže. A dozvěděli jsme se, že soutěž již dávno existovala, ale následně zanikla a pana učitele napadlo ji v roce 2011 obnovit. Rekord v počtu účastníků byl 213 sportovců. Tento rekord byl zapsán v roce 2019.

Na letošní výsledky se můžete podívat na tomto odkazu, a kdo bude pozorný, najde také údaje **o školních rekordech:**

A pro zvědavé, informace nám dodal zakladatel a zároveň držitel rekordu učitel Petr Fruhwirt, takže mu moc děkujeme. 😊 Přejeme krásný pobyt ve škole a těšíme se na další ročník akce, tedy v roce 2023, na shledanou 😊.

Na všechny fotografie se můžete podívat naskenováním QR kódu.

Video, kde jsme se ptali soutěžících, si můžete pustit na platformě YouTube naskenováním tohoto QR kódu.

ROZHOVOR S FILIPEM GRZNÁREM

Mohl by ses představit čtenářům

Jsem Filip Grznár, jsem bývalý profesionální kulturista a dnes zápasník MMA, podnikatel a trenér.

Jak bys vlastními slovy popsal organizaci Clash of the stars?

Zápasy celebrit.

Co říkáš na svého soupeře Aleše Bejra a celkově na všechny?

Neříkám nic, ať si každý udělá obrázek sám

Jaká byla tvoje motivace pro tréninky?

Motivace? Jsem profík, nepotřebuji motivaci.

Ale hlavně mě motivují peníze, zadarmo bych to skoro ve čtyřiceti letech po ukončení kariéry kulturisty rozhodně nedělal.

Kdo je tvoje motivace?

Motivace jsou moje mindráky.

Kdo tě nejvíce podporuje?

Nejvíce mě podporuje přítelkyně a děti.

Považuješ se za amatérského zápasníka?

Jsem profesionální zápasník, vydělává mi to tolik, že bych nemusel dělat nic jiného.

Jsi spokojen s organizací Clashes?

Clash of the stars je organizačně nejlepší organizací v ČR.

Den v SAB Aerospace a na Leteckém ústavu

Na konci listopadu jsme začali sérii exkurzí v zajímavých brněnských firmách. Na celý den jsme mohli nakouknout do chodu firmy SAB Aerospace a na Letecký ústav VUT Brno.

Společnost SAB Aerospace s.r.o. je zaměřena na vývoj, výrobu a testování mechanických systémů, konstrukcí a součástek pro vesmírný průmysl. Zabývá se vývojem unikátního modulového dispenseru, který do kosmu vynese pomocí evropské rakety VEGA-C až 16 satelitů najednou a tím zpřístupní vesmír i menším institucím, které si nemohou dovolit vypuštění vlastního satelitu. Dále se podílí na konstrukci sondy PLATO, která bude v meziplanetárním prostoru zkoumat vzdálené exoplanety a je součástí dalších vědeckých projektů zaměřených na zkoumání vesmíru a hledání života mimo sluneční soustavu. Všechny prototypy vymýšlí a sestavují ve vlastních prostorách v Brně.

Mezi současné priority Leteckého ústavu VUT Brno patří výzkum a testování kosmických zařízení pro průzkum planety Mars pro ESA. Dále se zaměřují na oblast letových měření s využitím bezpilotních prostředků, vývoj balistických záchranných systémů pro bezpilotní prostředky i letounů různých kategorií s lidskou posádkou. Také testují pevnost materiálů využívaných (nejen) v leteckém průmyslu.

K reflexi jsme využili JOBí karty

Čím sis prošel/prošla?

Částí přijímacího pohovoru do firmy, která je důležitým hráčem na poli vesmírných projektů. Zvládli jsme pracovat v týmu, kde měl každý svoji roli (projektový manažer, stavitel, nákupčí) a nákupčí musel mluvit jenom v angličtině. Museli jsme splnit vše, co nám zadal zadavatel zakázky. Také jsme si museli naplánovat a nakreslit postup, kterým tým zakázku splní. Viděli jsme „čisté prostory“, ve kterých probíhala stavba sondy.

Z čeho máš radost?

Strašně mě bavila ta prezentace. Z nových informací. Hra byla akční a super. Úplně nová zkušenost. Že jsme se domluvili v AJ, i když jsme neznali všechny odborné termíny.

Co ti nesedlo?

Matičky z Merkuru.

Co tě vytáčelo?

Na VUT mě vytáčelo, že všechno vysvětlovali až moc dopodrobna, přišel jsem si pak už jako expert. Nebyl tam moc prostor na otázky (na VUT). Až moc nás lákali na svůj obor. Nešly mně stavět vlašťovky podle návodu. V SABu nic.

Kdo/co ti pomáhal/o?

Lidi z našeho týmu. Střídání rolí v týmu, to, že u stolu jsme všichni mohli dělat všechno, rozvržení a naplánování práce na projektu. Dobrý tým. Kolektiv. Lektoři.

Na co nezapomeneš?

Hra v týmech s Merkurem byla velká zábava. Nezapomenu na to, že na Leteckém ústavu vydělávají na tom, že ničí letadla (za účelem zkoušek pevnosti materiálu). Bylo to super setkání s fajn lidmi. Na tekutý dusík.

Co bylo důležité?

Věnovali se nám na 150 procent, i když ve firmě probíhal normální provoz. Věnoval se nám projektový manažer. Na půl dne jsme byli součástí firmy. Skvěle se na nás připravili a nachystali nám dokonce i občerstvení. Ten obor fakt stojí za to.

Čeho na tebe bylo moc?

Hodně info najednou, hlavně na Leteckém ústavu.

Co tě osvěžilo?

Občerstvení. Jablíčko. To, že aktivity byly interaktivní a nebylo to jen nudné povídání o firmě. Že nám oba lektori řekli i svůj životní příběh a s jedním jsme pořád i v kontaktu přes instáč.

Kdy jsi zažil/a horké chvíle?

Když jsem zjistil, že v ruce držím tyčku, která je pojištěná na 10 000 euro a já zrovna přemýšlel, jestli půjde zlomit.

Co se ti otevřelo/na co máš nové odpovědi?

I jako holku by mě mohla bavit strojní průmyslovka.

Technické školy mohou být i pro holky. Na stáž do takové firmy člověk může jít, už když je na střední škole a nemusí to být vždycky jen škola technického zaměření, ale třeba i gympl. Zjistil jsem, že i prezentace může být zajímavá, když je dobře udělaná a interaktivní.

Kdy a kde se ti to bude hodit?

Když budu chtít poflexit před kamarády. Hodně lidí se tam nedostane a nevidí sondu ve výstavbě. Jdu s dobrým náskokem na pohovor a do povolání. Dozvěděl jsem se nové věci. Díval jsem se na něco, co má hodnotu více než 8 miliónů euro a je součástí miliardové zakázky.

Kvíz (á je vždy správně)

1. Kolik měřila největší vesmírná raketa?

- a) cca 100 m   b) cca 25 m   c) cca 200 m

2. Na kolika základních drahách obíhají družice?

- a) 3   b) 29   c) 38

3) Kdo byl první Čech ve vesmíru?

- a) Remek   b) Mezek   c) Domek

4) Kolikátí jsme byli ve vesmíru?

- a) třetí   b) druží   c) pátí

5) Co se děje astronautům s kostmi?

- a) řídnou   b) houstnou   c) černají

6) Ve kterém roce člověk poprvé vstoupil na Měsíc?

- a) 1969   b) 1896   c) 2000

7) Která planeta má nejvíc měsíců?

- a) Saturn   b) Uran   c) Země

8) Co je to exoplaneta?

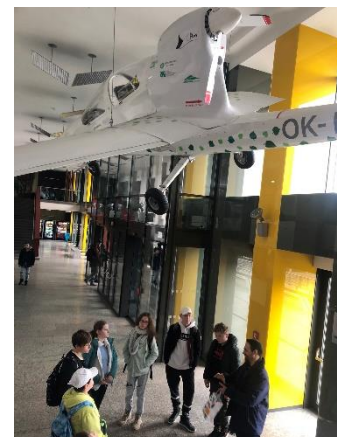
- a) planeta obíhající kolem jiné hvězdy než Slunce
b) malá planeta zvaná exot
c) exoticky krásná planeta

9) Co to je parsek?

- a) astronomická jednotka vzdálenosti
b) paprsek jinak
c) svítivost

10) Jak dlouho trvá astronautům, než se dostanou do stejné kondice, ve které byli před odletem?

- a) stejně dlouho jako byli ve vesmíru
b) dorazí ještě v lepší formě
c) nikdy nebudou stejně fit

15 OTÁZEK VÍTA VYŠINKY

Máte rádi zeměpis a přírodopis? Máme tu pro vás další duel – tentokrát se střetly dvě těžké váhy přírodovědných předmětů – Nela Krystyníková a Filip Petřík.

NELA

1. V kolik hodin ráno vstáváte?

Na každý den mám budíky (záměrně píšu v množném čísle) nastavené jinak, nejčastěji však zvoní od brzkých 5:55. Zvoní... hlasitě... a intenzivně... a dlouho! Někdy třeba i hodinu, po cca 5 minutách. :D

2. V kolik hodin jdete spát?

Spát chodím celkem pozdě, jelikož se mi nejlépe pracuje večer. Jsem spíš sova než ranní ptáče... Poslední týdny se však (ale?) snažím být v posteli před půlnocí, třebaže jen 3 minuty! 😊

3. Jaké je Vaše nejoblíbenější zvíře?

Zvířat mám ráda spoustu, ale nejoblíbenější je pes. Ne nadarmo se říká, že pes je nejlepší přítel člověka! 😊

4. Jaké zvíře nemáte ráda?

Moc nemusím hady. Už od malička se jich z tak trochu nepochopitelného důvodu bojím... :D

5. Máte nějaké zvíře doma?

Mám psa Maxe a dvě zachráněné kočky – Čikitu a Jimmyho.

6. Jaký je Váš nejoblíbenější sport?

Oblíbených sportů mám taky spoustu! Pokud bych však měla být konkrétnější, vyberu alespoň své nejoblíbenější „sezónní sporty“. V zimě, na kterou se vždy neskutečně těším, miluju lyžování. V létě ráda jezdím na kole (ideálně s přáteli a ideálně z kopce!). Na jaře a na podzim často běhám... no a celoročně boxuju, ale to přece většina z Vás už dávno ví. 😊

7. Jaké jsou Vaše záliby?

Nejraději trávím čas s přáteli, sportuji, cestuji a objevuji nová místa – a to jak v Česku, tak také po světě! Také moc ráda vařím. Když mám čas, tak v kuchyni experimentuji a zkouším nové recepty světových kuchyní! S oblibou také vyrážím za kulturou. V poslední době jsem si velmi oblíbila divadlo. „Mahenku“, „Janáčka“ nebo Redutu navštěvuji poslední rok minimálně jednou měsíčně!

8. Jaký typ výletu máte nejraději?

Své výlety či dovolené ráda pojím se sportem, poznáním i odpočinkem. V praxi to znamená, že ideálně odjedu někam k moři nebo oceánu, kde ráno běhám po pláži, během dne plavu, jezdím na paddleboardu nebo v případě příznivých vln surfuju. Ráda jezdím při pobřeží na kole. Dlouho nevydržím na jednom místě, takže si v mé „dovolenkové“ destinaci plánuji i výlety do hor (za přírodou a turistikou) a měst (za památkami a kulturou). Nemyslete si, samozřejmě strávím také čas na lehátku nebo dece někde pod palmou na pláži, kde si čtu, lehce se opaluji a hlavně - kde odpočívám.

9. Jaký je Váš nejoblíbenější hudební žánr?

Z hudby mám ráda klasické rádiovky (pop), které prokládám R'n'B a hip-hopem. BTW... Vždycky mám radost, když mi někdo z mých žáků nasdílí svůj playlist na Spotify, kterým si zpříjemňuji své každodenní cesty autem.

10. Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Miluju italskou kuchyni a špagety na tisíc způsobů. Nejoblíbenější jsou však jen jedny - spaghetti carbonara!

11. Jaké je Vaše nejméně oblíbené jídlo?

Moc mi nechutnají ryby a také nevyhledávám pokrmy, ve kterých se vyskytují houby.

12. Jaké předměty Vás (ještě) baví?

Baví mě zeměpis, informatika a přírodopis - tzn. předměty, které vyučuji. Kdybych si mohla vybrat nějaký další, rozhodně bych volila tělocvik.

13. Jaká je Vaše nejoblíbenější barva?

To je složitá otázka... Miluju barvy! Pokud bych to ale měla brát podle toho, do jakých barev se nejraději oblékám, volila bych rozhodně černou, bílou, béžovou nebo šedou. :)

14. Co si přejete k Vánocům?

Samozřejmě si přeji, abychom byli všichni zdraví, šťastní a měli jsme se rádi. Taky si moc přeji, abych se během vánočních prázdnin potkala s co nejvíce členy mé širší rodiny. Pokud se mě však ptáš na nějaký materiální dárek, napsala jsem Ježíškovi o nové tenisky na běhání a můj oblíbený parfém. 😊

15. Jaký je Váš oblíbený herec?

Ryan Reynolds a Adam Sandler.

FILIP

1. Vstávám v 6:20.
2. Spát chodím ve 22:30.
3. Obecně mě zajímají ptáci a z nich pak rehek domácí.
4. Nemám rád klíšťata a komáry.
5. Doma mám moučné červy, které chovám pro odchyt ptáků
6. Ve sportu u mě vítězí fotbal.
7. Mezi moje záliby patří vycházky do přírody a kroužkování ptáků.
8. Na výlet jdu nejraději pěšky.
9. Rád poslouchám SKA.
10. Chutná mi řízek a bramborový salát.
11. Jinak ale sním všechno.
12. Kromě přírodopisu mě ve škole baví zeměpis, matematika.
13. Líbí se mi modrá barva.
14. K Vánocům bych chtěl ponožky a nějakou knížku.
15. Mezi herci jsem si oblíbil Anthony Hopkinse, ale mám raději herečky

Přírodní památka HORKA

Nedaleko návrší Žuráň, odkud 2. prosince roku 1805 řídil slavný francouzský vojevůdce Napoleon Bonaparte bitvu u Slavkova, se nachází nevelká přírodní památka Horka.

Jedná se o pozůstatek kamenolomu, aktivního v roce 1953, kde se těžil slepenec. Slepence je usazená hrubozrnná hornina složená ze stmelovaných zaoblených valounů. Odtěžena byla zhruba polovina kopce.

Po ukončení těžby začal kopec zarůstat tzv. pionýrskými dřevinami, které se na člověkem narušeném území obvykle prosadí jako první. Patří mezi ně trnovníky akáty, javory jasanolisté, pajasany žláznaté či kustovnice cizí. Ani jedna ze zmíněných dřevin není na našem území původní.

Po roce 1995 byly tyto nepůvodní dřeviny z lokality odstraněny a od roku 2000 je lokalita pravidelně kosena. Díky tomu je zde umožněn růst různým druhům stepních travin a vzácným teplomilným rostlinám, které potřebují dostatek světla.

Rostliny

Ke stepním druhům travin rostoucím na území přírodní památky patří například kavyl vláskovitý a vousatka prstnatá. Ze skupiny dvouděložných rostlin zde nalezneme například pryskyřník ilyrský, česnek kulatohlavý, koniklec velkokvětý, kosatec nízký, zvonek sibiřský, kozinec vičencovitý nebo kriticky ohroženou poloparazitickou lněnkou Dollinerovu.

Odtěžené plochy, na kterých došlo k odstranění nepůvodních pionýrských dřevin, byly osázeny dubem zimním, různými druhy lípy, třešní ptačí nebo jeřábem oskeruší.

Živočichové

Na lokalitě se můžeme setkat s množstvím bezobratlých živočichů, jako jsou kudlanka nábožná, saranče modrokřídlá, okáč voňavkový nebo vřetenuška ligrusová. Žije zde také celá řada více či méně vzácných obratlovců. Mezi nimi například ještěrka obecná, koroptev polní, ťuhák obecný nebo pěnice vlašská.

Kvíz s tajenkou

Na území PP Horka se můžeme mimo jiné setkat se vzácným ptačím druhem, o kterém se v básni Máj zmiňuje Karel Hynek Mácha. Jedná se o druh hrdličky, který je na našem území původní a na zimu odlétá do Afriky. Dnes známější a početnější hrdlička zahradní se na našem území objevila poprvé až v roce 1942, kdy zahnízdila v Brně.

Poskládej za sebou písmena správných odpovědí. Náповědu najdeš v článku.

- Jaká je rozloha přírodní památky Horka?
D 1,94 ha   **B** 4,91 ha   **T** 9,41 ha
- V jakém roce se odehrála bitva u Slavkova?
A 1800   **I** 1805   **E** 1905
- Od kterého roku je lokalita pravidelně kosena?
K 1995   **V** 2000   **L** 2022
- Kterou dřevinou nebyla PP Horka osázena?
A dubem zimním
U jeřábem oskeruší
O douglaskou tisolistou
- Mezi bezobratlé živočichy, se kterými se zde můžeme setkat, patří:
R stepník rudý
K kudlanka nábožná
M saranče bezkřídlá
- Jaká rostlina zbarvuje PP Horka v průběhu jara bílou barvou?
Ý zvonek   **É** mochna   **Á** svízel

Druhé jméno naší původní a vzácnější hrdličky je

— — — — — (viz tajenka).

Zkontroluj si na:

Základní údaje

Rozloha: 1,94 ha
 Vyhlášení přírodní památky: 1990
 Nadmořská výška:
 237 - 264 m n. m.

Tip na závěr

Navštívíte-li tuto lokalitu opakovaně v průběhu jara, může vás překvapit její proměnlivost v závislosti na aktuálně kvetoucích rostlinách. Jednou bude přírodní památka poseta žlutým kobercem z květů mochny, jindy bude bílá díky kvetoucí svízeli a později modrá až fialová zbarvená květy zvonku a chrpy.

ZA DOMOVNÍMI DVEŘMI

Pro předchozí
díly **Planety Nabe**
klikni nebo skenuj ;-)

Tamara si oddechla. Rozhlédla se po ulici. Do tváře jí vanul příjemně chladivý větřík. Po rozpáleném chodníčku kráčela skupinka lidí. Tamara se k nim přidala. Všude, kam šla, se na ni lidé usmívali a zdravili ji pokývnutím hlavy. Čím víc se blížila k okraji města, tím víc lidí se k ní a ke skupince přidávalo. Všichni mířili stejným směrem. Vyšli za město a zamířili k paloučku, na kterém stál pestrobarevný stan. Tamara si najednou vzpomněla na Lea. Určitě by chtěl taky vidět cirkus. Otočila se a rozběhla se zpátky do města.

Když o chvíli později vběhla celá uříčená do domu, málem vrazila do Lea, který ji stále hledal. „Pojď, musím ti něco ukázat,“ ztěžka popadala dech. „Ty jsi byla venku?“ zlobil se Leo. „Ano, byla. Dnes je tam nádherně. Za město přijel cirkus. Pojď se podívat,“ vychrlila ze sebe vodopád slov. „Ale Tamaro, pan Vincitore nechce, abychom dnes chodili ven,“ namítl Leo. „Pan Vincitore se nic nedozví,“ přesvědčovala ho dál Tamara. Najednou si uvědomila, že stejnými slovy ji před chvílí přemlouval domnělý sluha. „No a co?“ ozval se jakýsi hlásek v její hlavě. Mohl mít pravdu. „Já do cirkusu chci a taky tam půjdu,“ umínila si Tamara. Leo se k ní nakonec přidal, a tak společně zamířili k cirkusu.

Cirkusové představení bylo krásné a dětem se moc líbilo. Když už byli doma, zbývalo ještě plno času do doby, kdy se měl pan Vincitore vrátit. Tamara s Leem seděli v pokoji a mlčky se dívali do ohně, který plápolal v krbu. Hlavou jim vířily myšlenky. Pocit viny, který nešel odehnat, je víc a víc mučil. Leovi připadalo, že ho tento pocit zabije. „Neposlechli jsme,“ ozyvalo se mu v hlavě znovu a znovu. Už to nemohl dál snášet. Prudce vstal. Tamara se na něj podívala. Chce snad Leo před svědomím utéct? Leo měl strach. Strašný a děsivý strach, protože věděl, že nejednal správně. Stejně jako Tamara. „Pojď,“ vyzval ji Leo a odvedl ji do knihovny.

Tam proklouzli mezi policemi a schovali se ve skrýši, kterou Leo používal při každé hře na schovávanou. Tamara vůbec nemluvila, ani se nezeptala, jak Leo tuto skrýš objevil. V její tváři byla vidět úzkost a provinění. Tak tam mlčky vydrželi až do doby, kdy se vrátil pan Vincitore s Emanuelem.

Když klapla klika a oba vstoupili do knihovny, bylo už v místnosti šero. „Leo, kde jsi?“ zeptal se pan Vincitore, „proč se přede mnou schováváš? Vylez! Nedávej špatný příklad svojí sestře.“ Odpovědí mu zůstalo jen ticho. Otočil se k odchodu, když ho zarazil hlas: „Pane!“ Leo s Tamarou v patách vylezl ze skrýše. „Leo,“ usmál se mírně pan Vincitore. Pak se ale zarazil: „Proč jsi se před námi schovával?“ „Měl jsem strach,“ přiznal se sklopenýma očima. „Strach?“ podivil se pan Vincitore, „z čeho?“ Leo mlčel a jen se dál díval do země. Pan Vincitore se zatvářil vážně. „Leo, ty jsi byl venku?“ zeptal se. „Ano,“ špitl Leo a do očí se mu draly slzy lítosti a zloby. „Proč jsi chodil ven, když jsem vám to zakázal?“ zeptal se pan Vincitore. Leo se najednou rozkřičel a v jeho hlase bylo víc vzteku než lítosti: „Já? Já přece za nic nemůžu. To Tamara mě přesvědčila. Ona byla venku první. Za všechno může ona. Je to její vina!“ slzy hněvu mu stékaly po tváři. „To není pravda,“ vybuchla Tamara, „ven bych nešla, kdyby mě k tomu nepřemluvil ten podivný sluha. Může za to on.“ I ona byla rozhněvaná. Pan Vincitore mlčel. Čekal. Věděl dobře, jakého sluhu Tamara myslí. Ale čekal, že se děti omluví a bude jim to líto. Kdyby přiznaly svou chybu a litovaly jí, odpustil by jim a vše by se vrátilo do pořádku. Pokud ale budou dál zatvrzele házet chybu jeden na druhého, bude je muset potrestat. Pohlédl na děti. V očích jim plál hněv. Zlobili se slepě jeden na druhého. Pan Vincitore měl jasno: neomluví se. Zavolal Michaela a přikázal mu, aby k němu dovedl Maluma (tak se jmenoval sluha, který Tamaru navedl).

Potom se otočil zpátky na děti: „Jak si myslíte, že by to tu vypadalo, kdyby si každý dělal, co chce?! Mrzí mě, že jste mě neposlechli. Kvůli ostatním obyvatelům Nabe i kvůli vám samotným vám musím dát trest.“ Emanuel, který až dosud všechno pouze mlčky sledoval, sebou trhl a v jeho očích bylo vidět zděšení. Dobře věděl, jaký trest má jeho otec na mysli. Taky se na děti zlobil, ale bylo mu líto odsoudit je k takovému trestu. Než stačil pan Vincitore říct, o jaký trest se jedná, Emanuel se postavil za děti a řekl: „Otče, netrestej je. Potrestej raději mě.“ „Ale Emanueli, nějaký trest jim přece musím uložit.“ „Dej jim tedy trest jiný, méně krutý.“ Pan Vincitore váhal. Měl rád obě děti a také se mu nechtělo tak krutě je trestat. Jenže jim musel dát trest. Emanuel chtěl vzít jejich trest na sebe.

Pan Vincitore nemohl jeho žádost odmítnout. „Dobře,“ řekl dětem, „Emanuel podstoupí váš trest a vy dostanete méně krutý. Váš trest bude to, že opustíte Nabe.“

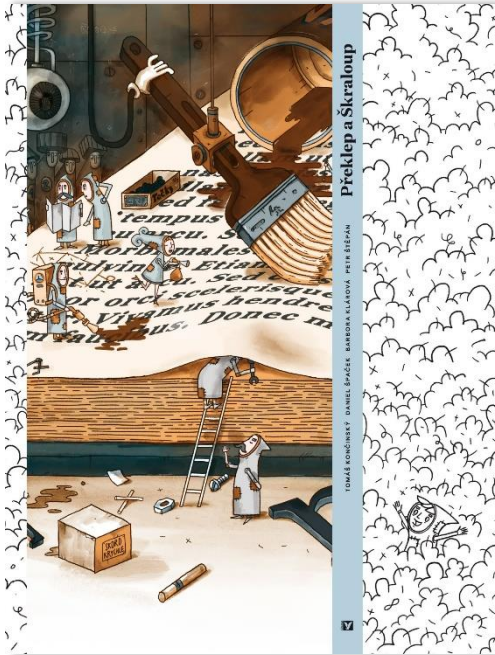
Jakmile to dořekl, dětem se zatmělo před očima. Začalo jim hučet v uších. Tamaře se zdálo, že slyší odporný Malumův hlas a pana Vincitoreho, jak se na něj zlobí. Najednou ucítila zvláštní pocit. Jako by padala vzduchem z velké výšky. Trvalo to nepříjemně dlouho. Potom se pocit vytratil a ona ucítila, že stojí opět nohama na zemi. Otevřela oči. Naproti ní stál Leo a rozhlížel se kolem sebe. Byla noc a oni stáli uprostřed potměné ulice, kterou ozařovala jen jedna poblikávající lampa.

Leo měl na Tamaru vztek. Vždyť za všechno může jen ona, tak proč by měl být potrestán i on! Znovu se rozhlédl kolem sebe. Přestože tu nikdy před tím nebyl, poznal, že je na Zemi. Ale co si teď počnou? Bylo mu jasné, že se teď on sám musí o Tamaru postarat, ale především jí musí odpustit. Ano, postará se o ni, ale jakmile udělá Tamara další chybu, bude jí dnešní den připomínat. Leo nedokázal Tamaře odpustit. Prostě to nedokázal.

KOUZLO STÁRNUTÍ

Překlep a Škraloup
Napsali: Tomáš Končinský
Barbora Klárová
Ilustroval: Daniel Špaček

Napadlo vás někdy, jak vlastně věci stárnou? Proč nové boty, co jste si včera koupili, jsou najednou špinavé? Proč vaše svačina, kterou jste si minulý týden nechali ve skřínce, plesniví a hnije? Proč je váš telefon, který byl kdysi nový, najednou popraskaný?

Můžou za to entropíci. Malí tvorové, pouhým lidským okem neviditelní, kteří se starají o všechno kolem stárnutí. Žijí na místě zvaném Entropia, kde se nachází různá oddělení stárnutí. V Entropii se také nachází náš hlavní hrdina Překlep.

Ano, právě on ze ztará o všechny překlepy.

Překlep společně se svým nejlepším kamarádem Škraloupem, který je neustále od kakaa, chodí na ZŠSV aneb Základní školu stárnutí věcí. Jednoho dne se jejich třída vydá na exkurzi do cukrárny. Do cukrárny lidí.

Překlepa exkurze moc nebaví, a tak jeho oči směřují na malou holčičku, co si v cukrárně kupuje se svou maminkou dort. Překlep dostane nápad, jak si exkurzi trochu oživit, a tak skočí do krabice s dortem.

Když na dortu udělá neplechu a pohraje si se jménem dívky, tak se začne těšit, až dívka uvidí svůj „nový“ dort.

Když však Překlep zjistí, že dívka z dortu není nadšená, a naopak uroní pár slz, rozhodne se, že entropíci lidem škodí a že vše musí napravit.

Napravit zastavením času!

Toto je právě ten typ knihy, který bych nikdy nečetl. Vcelku krátká, velká písmena, spousta obrázků. To mě ze začátku od knihy odrazovalo, ale zajímavý nápad a knižní zpracování mě přesvědčilo a knihu jsem si přečetl. A určitě to nebyla chyba.

První věc, která mě tedy uchvátila, byla, že se ilustrátor nebál knihu polít kakaem, přidat překlepy a prostě neměl strach dát do knihy věci, co by u jiných neobstály. Je však samozřejmě jasné, že ostatní knihy se nezabývají stárnutím.

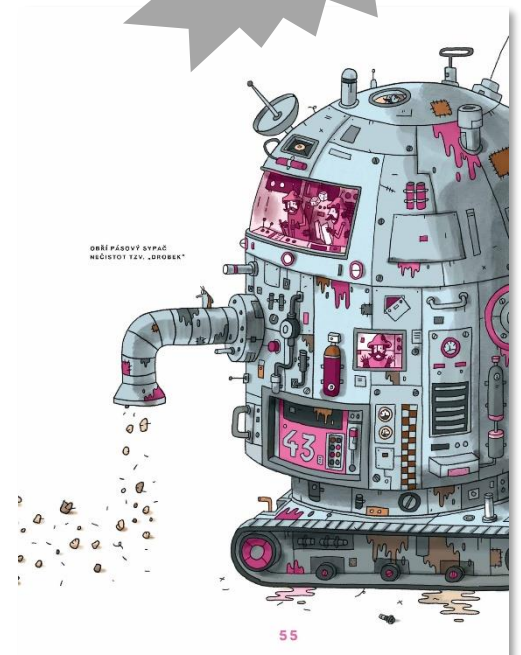
Druhá věc je právě výběr tématu stárnutí. Mnohé knihy jsou sice postavami a prostředím odlišné, ale příběhem podobné. Této knize se originalitu podařila udržet téměř až do konce.

Konec bohužel na své originalitě ztratil. Nebylo to nijak drastické, ale přitom to byla trochu škoda. Z knihy se ke konci stala pouze epická výprava, což může fungovat, ale v téhle knize to nefungovalo. Zakončení knihy bylo dobré, ale předvídatelné.

Knihy se určitě bude líbit spíš mladším žákům kvůli velkému písmu a spoustě obrázků, ale i tak si myslím, že by i ti starší mohli ocenit originální téma.

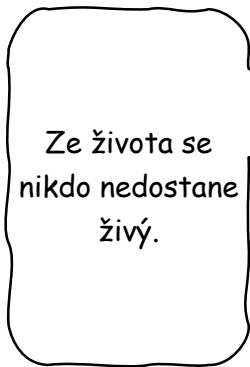
Knihu bych určitě zařadil mezi ty lepší pohádky.

7/10

GEPARD nebo GAZELA???

Jaký je Tvůj oblíbený citát? Co čteš? V jakou postavu by ses na čas proměnil/a? A ještě pár podobných otázek jsme položili našim redaktorkám a redaktorům. Chtěli jsme vám představit ty, kteří pro vás tvoří školní časopis. Hemží se to tu samými gepardy, ale nebojte, vezmou mezi sebe i gazely.

ŠARLOTA BURIANOVÁ gepard

Je mi 14 let a chodím do 8. F. Píšu do rubrik mimoškolní Rozhovory, Hřiště, částečně Sport. Ráda čtu krimi/strašidelné příběhy, creepypasty a horory. Chtěla bych se na čas proměnit v **pana prezidenta**. Informace hledám na CNN Prima NEWS, idnes a refresher.cz. V časopise jsem, protože mi to přišlo jako něco zajímavého a něco, co by mě mohlo bavit.

KRYŠTOF NESVADBA reportážní fotograf

Jsem z 8. E a je mi 14 let. V časopise píšu reportáže. Informace čerpám od svých kamarádů a rodičů. Přidal jsem se, protože ŽAKO před rokem shánělo nové tvůrce, ilustrátory a fotografy. A tak jsme to s mým kamarádem zkusili. Oba dva jako fotografové. Časem ale ubývalo lidí, kteří tvořili obsah časopisu. A tak jsme napsali článek o pravidlech létání s dronem. Od té doby píšu články do časopisu.

VÍTEK VYŠINKA

Je mi 14. Jsem z 8. F. Píšu do rubriky Duel. Rád čtu o dinosaurech. Pak v knížkách fantasy, sci-fi. V jakou postavu se proměnit? Nevím, spíše v **žádnou**. Informace hledám v knížkách (přírodovědných), učebnicích, občas na Wikipedii, v dokumentech, občas v nějakém časopisu. Proč píšu do časopisu? Vlastně ani nevím. : |

Nedělá mi starosti, že mi ukradli nápad. Dělám si starosti, že nemají žádné své vlastní.

FILIP SEĎA gepard

Je mi 12 let a chodím do třídy 7. D. Píšu pro rubriky Aktuálně a Naše škola. Nejraději čtu knihy fantasy anebo sci-fi. Lákalo by mě proměnit se v **Legolase z Pána prstenů**. Informace nejčastěji čerpám z Wikipedie a dále podle tématu. Do časopisu jsem se přihlásil, protože v něm byla i moje sestra.

Někteří čtou Vojnu a mír jen jako detektivku, jiní si přečtou obal od žvýkaček a odhalí tajemství vesmíru.

JAN MATÝŠEK

gepard

Je mi 13 let a pro ŽAKO vypracovávám recenze knih, které mi přijdou zajímavé. Miluji knížky, co se chytanou zajímavého formátu a vymačkají z něho šťávu jak z citrónu. Na chvíli bych chtěl určitě být jakýkoli **superhrdina**. Kdo by nechtěl hýbat horami nebo si jen tak lítat nad Šlapanicemi. Mým zdrojem informací je Wikipedie anebo moje vlastní hlava. V časopise jsem, protože jsem si chtěl trochu víc „okořenit“ život.

„Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.“

(Mt 6,33)

MARIE BUCHTOVÁ

gazela

Je mi 15 a chodím do 9. D. Píšu příběh na pokračování Planeta Nabe a také pro rubriku Hřiště. Mám ráda knihy podle skutečných událostí, ale nějaká fantasy taky není k zahzení. Nechci se v nikoho proměňovat, jsem spokojená **sama se sebou**. Informace čerpám z internetu a knížek. V časopise jsem, protože mě baví psát a chtěla jsem to vyzkoušet.

Život se nepíše, život se žije.

Nejtěžší zkouškou lidské statečnosti je, když člověk zůstane sám.

EVA ŠTĚPÁNKOVÁ

gazela

Je mi 12 let a chodím do 7. D. V časopise dělám ilustrace. Nejraději čtu o běžném školním životě. Kdyby to šlo, chtěla bych být na chvíli **Hermiona**. Informace čerpám z Googlu. Do časopisu jsem přišla, protože mě baví kreslit a chtěla jsem zkusit něco nového.

KAROLÍNA SCHWECOVÁ

gepard

Chodím do 7. D a je mi 12 let. V časopise se starám o ilustrace. Ráda čtu o mystický postavách. Kdybych se mohla v někoho proměnit, byl by to asi **Charlie Spring**. Informace získávám z internetu a ze školy. A jak jsem se sem dostala? Nakreslila jsem jeden obrázek, protože jsem to chtěla zkusit, a pak mě přijali do ŽAKA.

Všichni lidé
kritizují.
Bud' sám sebou.

EMA KYASOVÁ

gepard 100%

Je mi 13 let a jsem ze 7. C. Věnuji se ilustraci, a když Žako potřebuje, tak jsem zde jako „hlavní překladač“. Ráda čtu knížky o životě, ať už sláném, sladkém či kyselém. Je zajímavé vidět život z perspektivy druhých. Na čas bych chtěla být **Mikey** (teenage mutant Ninja turtles 2012). Nechat si svoji personalitu, přitom být ninja, co zachraňuje město před zločinci. Zdrojem mých informací je YouTube, moje zkušenosti a ostatní sociální sítě. Baví mě kreslit pro něco. Ať už nějaký malý příběh, tak pro lidi, co ŽAKO čtou.

„I can't go to hell.
I'm all out of
vacation days.“

Burgerpants

TOMÁŠ VANĚK

gepard

Já jsem Tomáš Vaněk. Je mi 14 a chodím do 8. F. Píšu pro IT. Rád čtu sci-fi knihy. Chtěl bych být chvíli **Bill Gates**. Informace hledám náhodně po internetu (vše si ověřuji). V časopise jsem byl předminulý rok a vůbec to nebylo špatné!! :)

Všechno vždycky nakonec dobře dopadne,
a jestli to dobře nedopadlo, tak ještě není
konec.

VOJTA VYMAZAL

gepard

Je mi 12. Jsem ze 7. D. Píšu pro rubriky Naše škola a Rozhovory. Čtu knížky o historii, vojenství a zajímavosti o světě. Na chvíli bych chtěl být **Keanu Reeves**. Informace hledám na internetu. Zaujal mě časopis ŽAKO, a tak jsem tu práci za tím chtěl zkusit.

ŠIMON PETRÁŠ

jablečný štrúdl

Je mi 13 let a chodím do 8. E. Píšu pro rubriku Sport. Chtěl bych se na chvíli proměnit v **Elona Muska**. Informace čerpám z internetu a od lidí. Chtěl jsem pomoci s vytvářením časopisu.

MAREK NOVOTNÝ

gepard

Chodím do 8. F a je mi 14 let. Píšu do rubriky Sport. Rád čtu horory. Chtěl bych se proměnit v **Harryho Pottera**. Informace hledám na Novinky.cz. V časopise Žako jsem, protože to budu potřebovat na střední školu.

NEPOSLUŠNOST SE NEVYPLÁCÍ

V jedné obci v rodinném domečku bydlel chlapeček. Ten chlapeček se jmenoval Martínek a měl moc rád podzim. Líbilo se mu zlatavé listí stromů, červenající se šípky i dozrávající jablíčka. Ale nejraději ze všeho měl na podzimu pouštění draků. A tento rok se na to těšil víc než kdy dřív. Tatínek mu totiž slíbil, že si společně vyrobí vlastního draka.

Jednoho odpoledne se do toho dali. Tatínek Martínkovi radil, co má jak dělat, a v těžších částech mu pomáhal. Tak společně vyrobili velkého a krásného draka s dlouhým a pestrobarevným ocasem a pojmenovali ho Péťa. Martínek se moc těšil, až ho vyzkouší, ale musel tatínkovi slíbit, že na něj zítra po škole počká a vyzkouší ho spolu.

Druhý den přišel Martínek ze školy, rychle si udělal domácí úkoly, vzal Péťu a připravil se ven. Celou dobu netrpělivě pokukoval po hodinách. Ještě zbývala celá hodina do doby, kdy se měl tatínek vrátit z práce. Připadlo mu, že to nevydrží. „Půjdu na pole pouštět draka sám a pak se vrátím,“ řekl si, „jen ho vyzkouším. Tatínek nic nepozná.“

A tak se neposlušný Martínek vydal pouštět Péťu sám. Foukal silný a studený podzimní větřík, a tak se Péťa rychle vyhoupl do vzduchu. Vítr ho unášel výš a výš, kam až ho provázek pustil. Martínkovi se po chvíli přestalo líbit, že je Péťa tak vysoko. Chtěl ho zataháním za provázek stáhnout níž a jít už domů, aby tatínek nic nepoznal. Jenže když Martínek zatahal za provázek, zavanul silný poryv větru a provázek se přetrhl. Osvobozený Péťa se okamžitě vznesl o několik metrů výš a odletěl. „Péťo, vrať se!“ volal na něj nešťastně Martínek. Ale Péťa ho neposlouchal. Vesele si to mířil stále výš a výš.

Martínek se vrátil domů se slzami v očích. Tatínek už tam na něj netrpělivě čekal. Martínek se přiznal a všechno tatínkovi pověděl. Tatínka hodně mrzelo, že ho Martínek neposlechl a že šel pouštět draka sám. Ale protože se mu Martínek hezky omluvil, a protože toho opravdu litoval, tatínek mu odpustil. „Víš co?“ řekl mu, „uděláme si nového dráčka!“

1/ Jak se chlapec jmenoval?

- a. Martínek
- b. Pepík
- c. Kubík
- d. Honzík

2/ Jaké roční období měl moc rád?

- a. jaro
- b. léto
- c. podzim
- d. zima

3/ Jak se jmenoval jeho drak?

- a. Olaf
- b. Pét'a
- c. Šíma
- d. Ríša

4/ Kolik času zbývalo do příchodu táty?

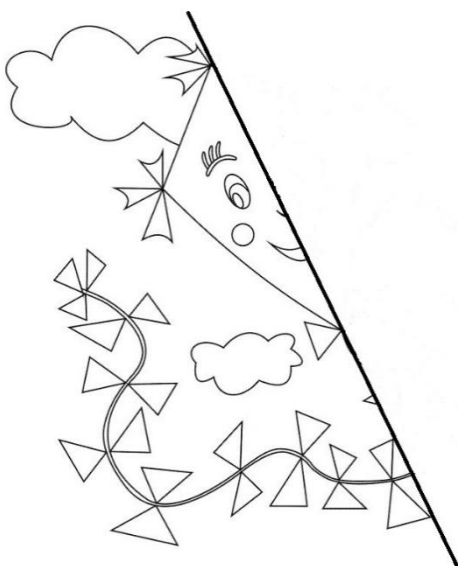
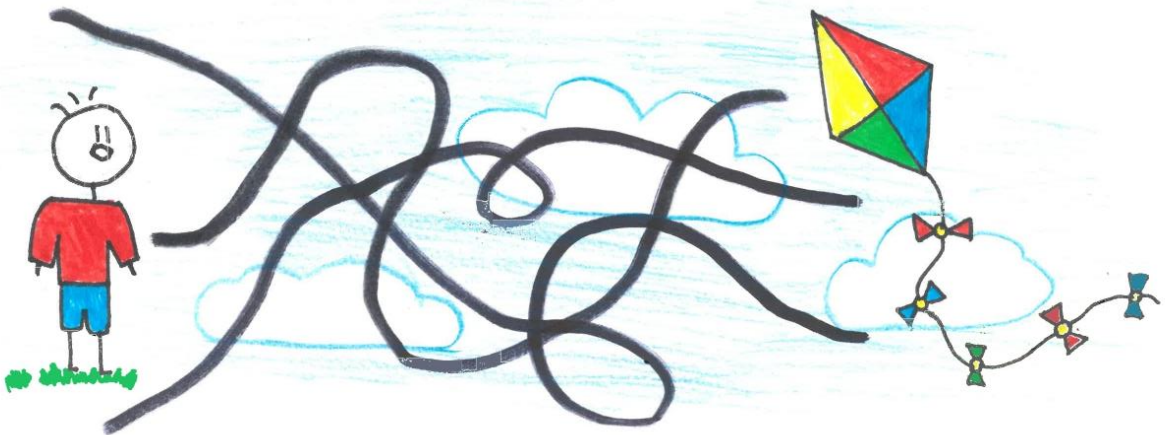
- a. 10 minut
- b. 30 minut
- c. 1 hodina
- d. 2 hodiny

5/ Co udělal drak v povětří?

- a. Vůbec nelétal.
- b. Spadl na strom.
- c. Nic, Martínek počkal na tátu.
- d. Stoupal výš a výš.

6/ Co z toho plyne za ponaučení?

- a. Dočkej času jako husa klasu.
- b. Co oči nevidí, to srdce nebolí.
- c. Bez práce nejsou koláče.
- d. Ranní ptáče dál doskáče.

1. a 2. c 3. b 4. c 5. d 6. a

ŘEŠENÍ

